

Sygn. akt II CNP 23/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2014 r.

skargi A. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lutego 2012 r., sygn. akt ... 39/12
wydanego w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko A. J.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

A. J. - pozwana w sprawie sygn.. akt ... 39/12, z powództwa J. K., która zakończyła się prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 lutego 2012 r. - wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku. W uzasadnieniu skargi wskazała jej podstawy a następnie podniosła, że powyższe naruszenia spowodowały niezgodność wyroku z prawem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia powinna spełniać sformalizowane warunki określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a *limine*. Skarga oprócz przytoczenia podstaw, o których mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., oraz ich uzasadnienia powinna zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. wyraźnie wskazywać przepis prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinności przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie przez skarżącą przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstaw skargi, nie spełnia zatem jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140, z dnia 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, z dnia 24 lipca 2008 r., I CNP 51/08, z dnia 29 czerwca 2012 r., IV CNP 18/12 oraz z dnia 7 sierpnia 2013 r., II CNP 32/13 - niepubl.). Podstaw skargi nie można bowiem utożsamiać z przepisami prawa, z którymi niezgodne jest zaskarżone skargą orzeczenie.

Dotychczasowe rozważania prowadzi do wniosku, iż w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżący spełnił wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. W skardze zostały sformułowane zarzuty stanowiące podstawę skargi, natomiast nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżone

orzeczenie jest niezgodne. Nie spełnia wymagania określonego w punkcie trzecim twierdzenie skarżącego zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, że "...powyższe naruszenia spowodowały niezgodność wyroku z prawem" (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2013 r., V CNP 71/12, niepubl.).

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).